

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2017. gada 30. novembrī^{*i}

Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Savienības preču zīme, ko veido zilās un sudraba krāsas kombinācija – Absolūts atteikuma pamats – Pietiekami skaidrs un precīzs grafisks attēlojums – Nepieciešamība pēc sistemātiska salikuma, kurā attiecīgās krāsas ir saistītas iepriekš noteiktā un nemainīgā veidā – Tiesiskā paļāvība – Regulas (EK) Nr. 207/2009 4. pants un 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 4. pants un 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts)

Apvienotās lietas T-101/15 un T-102/15

Red Bull GmbH, Fušla [*Fuschl am See*] (Austrija), ko pārstāv *A. Renck*, advokāts,

prasītāja,

ko atbalsta

Marques, Lestera (Apvienotā Karaliste), ko sākotnēji pārstāvēja *R. Mallinson* un *F. Delord*, vēlāk – *R. Mallinson*, *solicitors*,

persona, kas iestājusies lietā,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (EUIPO), ko pārstāv *A. Folliard-Monguiral*, pārstāvis,

atbildētājs,

otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā –

Optimum Mark sp. z o.o., Varšava (Polija), ko pārstāv *R. Skubisz*, *M. Mazurek*, *J. Dudzik* un *E. Jaroszyńska-Kozłowska*, advokāti,

par divām prasībām, kas celtas par diviem EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2014. gada 2. decembra lēmumiem attiecīgi lietā R 2037/2013-1 un lietā R 2036/2013-1 attiecībā uz diviem spēkā neesamības atzīšanas procesiem starp *Optimum Mark* un *Red Bull*.

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *M. Preks* [*M. Prek*], tiesneši *E. Buttidžidžs* [*E. Buttigieg*] un *B. Berke* [*B. Berke*] (referents),

* Tiesvedības valoda – angļu.

sekretāre J. Veiherte [*J. Weychert*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumus, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2015. gada 26. februārī,

ņemot vērā *EUIPO* atbildes rakstus, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2015. gada 11. jūnijā,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstus, kuri Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2015. gada 5. jūnijā,

ņemot vērā replikas rakstus lietā T-101/15, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2015. gada 1. septembrī,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstus uz repliku, kuri Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2015. gada 19. novembrī,

ņemot vērā 2015. gada 18. novembra rīkojumu, ar kuru *Marques* ir atļauts iestāties lietā prasītājas prasījumu atbalstam,

ņemot vērā *Marques* iestāšanās rakstus, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2016. gada 6. janvārī un 22. martā,

ņemot vērā prasītājas apsvērumus, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2016. gada 22. martā,

ņemot vērā *EUIPO* apsvērumus, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2016. gada 21. martā,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, apsvērumus, kuri Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2016. gada 22. martā,

ņemot vērā 2016. gada 9. decembra lēmumu par lietas T-101/15 un T-102/15 apvienošanu mutvārdu procesam un sprieduma taisīšanai,

ņemot vērā izmaiņas Vispārējās tiesas palātu sastāvā,

pēc tiesas sēdes 2017. gada 10. martā

pasludina šo spriedumu.

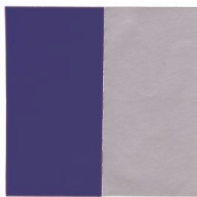
Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

Lietā T-101/15

- 1 2002. gada 15. janvārī prasītāja *Red Bull GmbH* Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (*EUIPO*) iesniedza Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) (aizstāta ar grozīto Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.), kas pati aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 14. jūnija Regulu (ES) 2017/1001 par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.)).

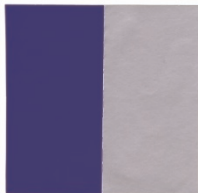
- 2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme (turpmāk tekstā – “pirmā apstrīdētā preču zīme”) ir divu krāsu kombinācija un attēlota šādi:

- 3 Ar 2003. gada 30. jūnija paziņojumu prasītāja iesniedza papildu dokumentus, lai pierādītu atšķirtspēju, kas iegūta, izmantojot pirmo apstrīdēto preču zīmi. 2004. gada 11. oktobrī prasītāja iesniedza pirmās apstrīdētās preču zīmes aprakstu, kas ir šāds: “Aizsardzība tiek lūgta saistībā ar zilo krāsu (RAL 5002) un sudraba krāsu (RAL 9006). Krāsu proporcija ir aptuveni 50 % pret 50 %”.
- 4 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta reģistrācija, ietilpst 32. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolikumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam: “Energijas dzērieni”.
- 5 Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts 2005. gada 7. marta *Bulletin des Marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 10/2005. Pirmā apstrīdētā preču zīme ir tikusi reģistrēta 2005. gada 25. jūlijā ar numuru 002534774 ar norādi, ka tās atšķirtspēja ir iegūta izmantošanas rezultātā, un ar aprakstu, kas izklāstīts iepriekš 3. punktā.
- 6 2013. gada 20. septembrī persona, kas iestājusies lietā, *Optimum Mark sp. z o.o.* iesniedza pieteikumu par pirmās apstrīdētās preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu (tagad – Regulas 2017/1001 59. panta 1. punkta a) apakšpunkts), kas skatīts kopsakarā ar minētās regulas 7. panta 1. punkta a), b) un d) apakšpunktu (tagad – Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta a), b) un d) apakšpunkts) un šīs pašas regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu (tagad – Regulas 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkts) saistībā ar visām precēm, kas izklāstītas iepriekš 4. punktā.
- 7 Pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu tika pamatots šādi:
- pirmā apstrīdētā preču zīme neatbilstot Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta prasībām, jo tās grafiskais attēlojums neatbilst judikatūrā paredzētajiem nosacījumiem, saskaņā ar kuriem grafiskajam attēlojumam ir jābūt skaidram, precīzam, pašpietiekamam, viegli uztveramam, saprotamam, noturīgam un objektīvam un tam ir jāietver sistemātisks salikums, kurā attiecīgās krāsas ir saistītas iepriekš noteiktā un nemainīgā veidā;
  - pirmās apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikumam pievienotais formulējums un apraksts pieļauj daudzas dažādas abu krāsu kombinācijas proporcijās “aptuveni” 50 % pret 50 % un līdz ar to dažādus salikumus, tāpēc patērētāji nevarētu ar pārliecību atkārtot pirkumu.

Lieta T-102/15

- 8 2010. gada 1. oktobrī prasītāja iesniedza EUIPO otru Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar Regulu Nr. 207/2009. Reģistrācijai pieteiktā preču zīme (turpmāk tekstā – “otrā apstrīdētā preču zīme”) ir divu krāsu pašu par sevi kombinācija un attēlota šādi:

- 9 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 32. klasē atbilstoši Nicas nolīgumam un atbilst šādam aprakstam: “Energijas dzērieni”.
- 10 Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts 2010. gada 29. novembra *Bulletin des Marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 48/2011.
- 11 2010. gada 22. decembrī pārbaudītājs izdeva paziņojumus par obligāto prasību neievērošanu saskaņā ar Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko isteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1995, L 303, 1. lpp.), 9. noteikuma 3. punktu, norādot, ka laukumā, kas paredzēts preču zīmes aprakstam, nav norādītas proporcijas, kādās krāsas tikšot izvietotas uz precēm, un nav norādīts veids, kādā šīs krāsas tikšot attēlotas. Pārbaudītājs lūdz prasītāju precizēt “proporcijas, kādās abas krāsas tiks piemērotas (piemēram, vienādās proporcijās), un veidu, kādā tās tiks attēlotas”.
- 12 2011. gada 10. februārī prasītāja norādīja pārbaudītājam, ka “saskaņā ar [tā] 2010. gada 22. decembra paziņojumu, [tā] informē EUIPO [..] par to, ka abas krāsas tiek piemērotas vienādas proporcijās un viena pie otras”.
- 13 2011. gada 8. martā otrā apstrīdētā preču zīme tika reģistrēta, pamatojoties uz atšķirtspēju, kas iegūta izmantošanas rezultātā, ar norādi krāsa “zila (*Pantone 2747 C*), sudraba (*Pantone 877 C*)” un šādu aprakstu: “Abas krāsas tiek piemērotas vienādas proporcijās un sastatītas viena otrai līdzās”.
- 14 2011. gada 27. septembrī, persona, kas iestājusies lietā, iesniedza pieteikumu par otrās apstrīdētās preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu, kas apskatīts kopsakarā ar minētās regulas 7. panta 1. punkta a), b) un d) apakšpunktu un šīs pašas regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu saistībā ar visām precēm, kuras aptver preču zīme.
- 15 Pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu tika pamatots šādi:
- otrā apstrīdētā preču zīme neatbilstot Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta prasībām, jo tās grafiskais attēlojums neatbilst judikatūrā paredzētajiem nosacījumiem, saskaņā ar kuriem grafiskajam attēlojumam ir jābūt skaidram, precīzam, pašpietiekamam, viegli uztveramam, saprotamam, noturīgam un objektīvam un tam ir jāietver sistemātisks salikums, kurā attiecīgās krāsas ir saistītas iepriekš noteiktā un nemainīgā veidā;
  - tā kā vārds “sastatītas” var tikt saprasts kā tāds, kas nozīmē “ar kopēju robežu” vai “viena otrai līdzās” vai “aplūktas kopā, lai radītu kontrasta iespaidu”, otrās apstrīdētās preču zīmes aprakstā neesot norādīts salikuma veids, kādā abas krāsas tiks piemērotas uz precēm, un tātad tas nav pats par sevi pilnīgs, skaidrs un precīzs.

Lietas T-101/15 un T-102/15

- 16 Ar diviem 2013. gada 9. oktobra lēmumiem Anulēšanas nodaļa atzina par spēkā neesošu pirmo apstrīdēto preču zīmi un otro apstrīdēto preču zīmi (turpmāk tekstā kopā – “apstrīdētās preču zīmes”), uzskatot, ka to grafiskais attēlojums ir “divu vai vairāku krāsu novietošana viena pie otras, kuras ir norādītas abstrakti un bez kontūras” 2004. gada 24. jūnija sprieduma *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384, 34. punkts) nozīmē, jo šim attēlojumam nav precizitātes un nemainīguma īpašības, kas prasītas Regulas Nr. 207/2009 4. pantā (tagad – Regulas 2017/1001 4. pants), tāpēc ka tas pieļauj dažādas kombinācijas, kuras neļaujot patērētājam saprast un atcerēties konkrētu kombināciju, kuru tas varētu izmantot, lai ar pārliecību veiktu atkārtotu pirkumu. Turklāt tas neļaujot kompetentajām iestādēm un uzņēmējiem zināt apstrīdēto preču zīmju īpašnieka aizsargāto tiesību apjomu. Tādējādi apstrīdēto preču zīmju grafiskais attēlojums, kuram pievienots apraksts (tā divos variantos, kas norādīti iepriekš 3. un 13. punktā), neļaujot noteikt krāsu specifisko salikumu, kurš pienācīgi definē konkrēto krāsu kombināciju, kas attēlotas vienādās proporcijās, un tāvad neļaujot noteikt apstrīdēto preču zīmju piešķirtās aizsardzības priekšmetu un līdz ar to neesot atbilstošs Regulas Nr. 207/2009 4. pantam. Lai gan šādam aprakstam nav jāapraksta veids, kādā šī preču zīme tiks izmantota vai piemērota dažādām precēm, tas ir domāts, lai definētu precīzu aizsardzības, kas piešķirta preču zīmes reģistrācijai, priekšmetu šīs tiesību normas nozīmē. Turklāt Anulēšanas nodaļa ir precizējusi, ka, lai gan ir taisnība, ka Regulas Nr. 2868/95 3. noteikuma 3. punktā nav pieprasīts iesniegt grafiska attēlojuma aprakstu, tas tomēr neizslēdz iespēju, ka preču zīmi var atteikt reģistrēt vai to atzīt par spēkā neesošu, ja apraksta esamība ir nepieciešama, lai nodrošinātu preču zīmes reģistrācijas atbilstību Regulas Nr. 207/2009 4. pantam. Visbeidzot Anulēšanas nodaļa ir atgādinājusi, ka *EUIPO* nav saistoši tā agrākie lēmumi, bet vienīgi tiesiskuma princips, un nobeigumā ir norādījis, ka, ņemot vērā to, ka pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu tika pilnībā apmierināts saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu, tā nevērtēja citus personas, kas iestājusies lietā, norādītos spēkā neesamības atzīšanas pamatus.
- 17 2013. gada 17. oktobrī prasītāja iesniedza divas apelācijas sūdzības par abiem Anulēšanas nodaļas lēmumiem un 2014. gada 10. februārī iesniedza rakstus, kuros izklāstīti apelācijas sūdzību pamati.
- 18 Ar diviem 2014. gada 2. decembra lēmumiem (turpmāk tekstā – “apstrīdētie lēmumi”) *EUIPO* Apelācijas pirmā padome noraidīja abas apelācijas sūdzības kā nepamatotas, jo apstrīdētās preču zīmes tika reģistrētas, pārkāpjot Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu, kas apskatīts kopsakarā ar šīs pašas regulas 4. pantu. Apelācijas padome pamatoja abus lēmumus ar vienādu argumentāciju.
- 19 Pirmkārt, Apelācijas padome uzskatīja, ka prasītāja nevarēja lietderīgi atsaukties uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principu, kuru esot pārkāpusi Anulēšanas nodaļa, jo tas, ka pārbaudītājs ir lūdzis iekļaut šīs preču zīmes aprakstu un to ir pieņēmis, pat ieteicis tā formulējumu, nav līdzvērtīgs precīzai, beznosacījuma un saskaņotai informācijai, kas varētu būt par pamatu tās tiesiskajai paļāvībai. Turklāt apstrīdēto preču zīmju reģistrācijas laikā *EUIPO* ietvaros nebija nostiprinātas prakses saistībā ar krāsu pašas par sevi preču zīmju kā Eiropas Savienības preču zīmju reģistrāciju, un katrā ziņā iespējamā prakse, lai cik aktuāla tā būtu, nav līdzvērtīga precīzai, beznosacījuma un saskanīgai informācijai un nav bijusi atbilstoša, lai izvērtētu, vai preču zīmes grafiskais attēlojums atbilst vai neatbilst Regulas Nr. 207/2009 4. pantā paredzētajai prasībai.
- 20 Otrkārt, Apelācijas padomes ieskatā, Anulēšanas nodaļa pamatoti ir uzskatījusi, ka apstrīdētās preču zīmes tika reģistrētas, pārkāpjot Regulas Nr. 207/2009 4. pantu un 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu, aplūkojot tos kopā.
- 21 Pirmkārt, Apelācijas padome atgādināja, ka tas, ka apzīmējumam ir izmantošanas rezultātā iegūta atšķirtspēja, neļauj neutralizēt Regulas Nr. 207/2009 4. panta prasības. Tā uzskata, ka šīs tiesību normas mērķis ir noteikt ar Eiropas Savienības preču zīmi tās īpašniekam piešķirtās aizsardzības precīzu priekšmetu, lai novērstu, ka Eiropas Savienības preču zīmju tiesības tiek apietas, lai iegūtu

nepamatotu konkurētspējas priekšrocību, un ļaut kompetentajām iestādēm skaidri un precīzi zināt reģistrēto apzīmējumu iedabu un uzņēmējiem iegūt precīzu informāciju par trešo personu tiesībām, pieklūstot šo iestāžu uzturētajam publiskajam reģistram.

- 22 Otrkārt, Apelācijas padome atzina krāsas pašas par sevi preču zīmju reģistrējamību un atgādināja judikatūru, saskaņā ar kuru apraksts var būt nepieciešamas, lai izpildītu Regulas Nr. 207/2009 4. panta prasības. Ja šāds apraksts ir pievienots grafiskajam attēlojumam, tas ir šī attēlojuma neatņemama sastāvdaļa.
- 23 Treškārt, saistībā ar divu vai vairāku krāsu pašu par sevi kombinācijām Apelācijas padome apstrīdētā lēmumu 45. punktā uzskatīja, ka 2004. gada 24. jūnija sprieduma *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384) ir noteikts vispārējs princips saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 4. panta interpretāciju, saskaņā ar kuru krāsu kombinācijām, lai izpildītu judikatūrā paredzētās precizitātes un noturīguma prasības, ir jābūt ietvertām sistemātiskā salikumā, kurā attiecīgās krāsas ir saistītas iepriekš noteiktā un nemainīgā veidā. Šī vispārējā principa mērķis esot nepieļaut to, ka grafiskais attēlojums, ar kuru tiek atļautas dažādas daudzas kombinācijas, vidusmēra patērētājam nedod iespēju ar pārliecību atkārtot pirkumu. Līdz ar to tā apstrīdēto lēmumu 48. punktā uzskatīja, ka apstrīdēto preču zīmju grafiskais attēlojums, no vienas puses, un tam pievienotais apraksts (abos tā variantos, kas norādīti iepriekš 3. un 13. punktā), no otras puses, kuri ir jāizvērtē kopā un kuros ir attēlots vienkāršs divu krāsu sastatījums, norādot šo krāsu kodus un proporcijas, kurās tās tikšot attēlotas, pieļauj šo abu krāsu salikumu daudzās dažādās kombinācijās, radot ļoti atšķirīgu kopiespaidu. Līdz ar to apstrīdētās preču zīmes nav pietiekami precīzas un nemainīgas.
- 24 Ceturtkārt, apstrīdētajā lēmumā lietā T-101/15 Apelācijas padome konstatēja, ka nav jālemj par to, vai aptuvenā krāsu proporciju norāde, izmantojot vārdu “aptuveni”, ir pietiekama, lai piemērotu Regulas Nr. 207/2009 4. pantu, jo apraksts ir neprecīzs pat bez šī vārda.
- 25 Piektkārt, tā kā prasītāja apgalvoja, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes grafiskais attēlojums ir pietiekami precīzs, jo tajā ir attēlota zilā krāsa pa kreisi un sudraba krāsa pa labi un tās ir sastatītas, proti, sadalītas ar vertikālu līniju vienādās proporcijās, Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 50. punktā lietā T-101/15 un apstrīdētā lēmuma 49. punktā lietā T-102/15 ir uzskatījusi, ka šajā ziņā sniegtais tiešais apraksts esot bijis jāpievieno šim attēlojumam. Bez šāda tieša apraksta apstrīdēto preču zīmju grafiskais attēlojums pieļaujot dažādu salikumu.
- 26 Sestkārt, Apelācijas padome noraidīja prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru *EUIPO* esot bijis tai jāļauj grozīt attiecīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikumus, lai novērstu identificētos trūkumus, jo Regulas Nr. 2868/95 9. noteikums nevar būt juridiskais pamats šajā ziņā.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 27 Prasītājas, kuras prasījumus atbalsta apvienība *Marques* (turpmāk tekstā – “apvienība, kas iestājusies lietā”), prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdētos lēmumus;
  - nodot šīs lietas atpakaļ *EUIPO* izvērtēšanai saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punktu (tagad – Regulas 2017/1001 7. panta 3. punkts);
  - piespriest *EUIPO* un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 28 *EUIPO* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- prasības noraidīt;

- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 29 Personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- prasības noraidīt;
  - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp personas, kas iestājusies lietā, tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 30 Lai pamatotu savas prasības, prasītāja norāda divus pamatus, attiecīgi saistībā ar pirmo pamatu tiek apgalvots Regulas Nr. 207/2009 4. panta un 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta un samērīgu principa un vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums un saistībā ar otro pamatu tiek apgalvots tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpums.

Par pirmo pamatu – Regulas Nr. 207/2009 4. panta un 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu un samērīgu principa un vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu

- 31 Pirmkārt, prasītāja, kuras prasījumus atbalsta apvienība, kas iestājusies lietā, uzskata, ka apstrīdētās preču zīmes atbilst Regulas Nr. 207/2009 4. pantā paredzētajām prasībām un ka Apelācijas padome ir pārmērīgi strikti interpretējusi 2004. gada 24. jūnija spriedumu *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384), līdz ar to no šīs interpretācijas izrietot nesamērīga un diskriminējoša attieksme pret krāsas pašas par sevi preču zīmēm salīdzinājumā ar citiem preču zīmju veidiem. Prasītāja uzskata, ka šis spriedums neesot piemērojams tādām preču zīmēm kā apstrīdētās preču zīmes. Pirmkārt, tas esot piemērojams vienīgi krāsu kombināciju reģistrācijas pieteikumiem, kuros tieši ir pieprasīta aizsardzība saistībā ar “visām iespējamajām formām” atšķirībā no apstrīdēto preču zīmju apraksta. Otrkārt, šī sprieduma tiesvedības valodas, proti, vācu valodas, redakcijas 34. punktā izmantotais vārds “Zusammenstellung” nozīmējot vienīgi divu vai vairāku krāsu “patvaļīgu kombināciju”, nevis “sastatījumu”, kas ir franču valodas redakcijā izmantotais vārds, kurš savukārt norādot uz “precīzu kombināciju”. Apstrīdēto preču zīmju grafiskais attēlojums attiecoties uz šādu precīzu, nevis uz patvaļīgu kombināciju.
- 32 Otrkārt, Apelācijas padome esot pieprasījusi detalizētu aprakstu par veidu, kādā krāsas tiks izmantotas uz precēm, un tātad veidu, kādā tā paredz izmantot apstrīdētās preču zīmes, kas ir atbilstošs jautājums saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punktu vai šīs regulas 15. pantu (tagad – Regulas 2017/1001 18. pants), lai gan jautājums par apzīmējuma kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas saderīgumu ar šīs pašas regulas 4. pantu nozīmē grafiskā attēlojuma precizējuma pārbaudi *in abstracto*. Turklāt šāds apraksts, pirmkārt, neesot tiesiska prasība un, otrkārt, piešķirot attiecīgajam apzīmējuma grafiskas preču zīmes īpašību.
- 33 Treškārt, runājot par minēto aprakstu – atzīt, ka ir vajadzīgs “tiešs” krāsas pašas par sevi preču zīmes faktiskās izmantošanas apraksts, esot pielīdzināms papildu nosacījumu izvirzīšanai attiecībā uz šāda veida preču zīmju reģistrāciju, kas nav tiesiska prasība Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijai, ņemot vērā piemērojamo tiesisko regulējumu vai judikatūru, kas turklāt arī nav paredzēta attiecībā uz citu veidu “netradicionālajām preču zīmēm”, kā, piemēram, trīsdimensiju preču zīmes vai skaņu preču zīmes, vai attiecībā uz tradicionālajām grafiskajām vai vārdiskajām preču zīmēm, un kas agrāk nekad nav paredzēta agrākajos EUIPO lēmumos vai judikatūrā. Tādējādi Apelācijas padome arī esot pārkāpusi samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principu attiecībā uz šiem dažādajiem preču zīmju veidiem.

- 34 Eiropas Savienības preču zīmes, ko veido krāsu kombinācija, reģistrācijas mērķiem saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 4. pantu esot pietiekami, ka minētā preču zīme tiek pieprasīta kā šāda veida preču zīme, ka tā tiek attēlota grafiski un ka krāsas tiek identificētas ar norādi uz starptautiski atzītu krāsu identifikācijas kodiem. Noteikums “tas, ko jūs redzat, ir tas, ko jūs iegūstat” vizuāli attēlojot pārējos parametrus, kas ir nepieciešami attiecīgās preču zīmes identificēšanai.
- 35 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šos iebildumus.
- 36 Vispirms ir jānorāda, ka pirmā pamata ietvaros norādītie dažādie iebildumi būtībā var tikt iedalīti trīs šī pamata daļās, attiecīgi saistībā ar pirmo apgalvojot par Regulas Nr. 207/2009 4. panta un 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu, saistībā ar otro apgalvojot par vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu un saistībā ar trešo – par samērīguma principa pārkāpumu.
- Par pirmo daļu – Regulas Nr. 207/2009 4. panta un 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu*
- 37 Saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 4. pantu Savienības preču zīme var tikt izveidota no visiem apzīmējumiem, ko var attēlot grafiski, it īpaši no vārdiem – tostarp personvārdiem – modeļiem, burtiem, cipariem, preču vai to iepakojuma formas, ar nosacījumu, ka ar šiem apzīmējumiem var nošķirt viena uzņēmuma preces un pakalpojumus no citu uzņēmumu precēm un pakalpojumiem.
- 38 Saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu kā Savienības preču zīmi neregistrē apzīmējumus, kas neatbilst šīs regulas 4. panta prasībām.
- 39 No judikatūras izriet, ka, lai krāsas vai krāsu kombinācijas būtu Eiropas Savienības preču zīme Regulas Nr. 207/2009 4. panta nozīmē, tām ir jāatbilst trim nosacījumiem. Pirmkārt, tām jāveido apzīmējums. Otrkārt, ir jābūt iespējai šo apzīmējumu attēlot grafiski. Treškārt, šim apzīmējumam jāspēj nošķirt viena uzņēmuma preces vai pakalpojumus no citu uzņēmumu precēm vai pakalpojumiem (pēc analogijas skat. spriedumu, 2004. gada 24. jūnijs, *Heidelberger Bauchemie*, C-49/02, EU:C:2004:384, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 40 Kā jau Tiesa iepriekš nospriedusi, krāsas parasti ir tikai lietas īpašība. Pat īpašā tirdzniecības jomā krāsas un krāsu kombinācijas parasti tiek izmantotas savu pievilcīgo un dekoratīvo īpašību dēļ, bez jebkādas nozīmes. Tomēr nevar izslēgt iespēju, ka krāsas vai krāsu kombinācijas saistībā ar precī vai pakalpojumu var veidot apzīmējumu (skat. spriedumu, 2004. gada 24. jūnijs, *Heidelberger Bauchemie*, C-49/02, EU:C:2004:384, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 41 Lai piemērotu Regulas Nr. 207/2009 4. pantu, ir jāpierāda, ka krāsas vai krāsu kombinācijas, kuru reģistrācijai ir iesniegts pieteikums, tādā kontekstā, kādā tās tiek izmantotas, faktiski tiek attēlotas kā apzīmējums. Šīs prasības mērķis ir jo īpaši novērst to, ka preču zīmju tiesības tiek apietas, lai iegūtu nepamatotas konkurētspējas priekšrocības (pēc analogijas skat. spriedumu, 2004. gada 24. jūnijs, *Heidelberger Bauchemie*, C-49/02, EU:C:2004:384, 24. punkts).
- 42 Turklāt saistībā ar prasību, ka apzīmējumu ir jāspēj attēlot grafiski Regulas Nr. 207/2009 4. panta nozīmē, no judikatūras izriet, ka grafiskajam attēlojumam ir jāļauj apzīmējumu attēlot vizuāli, jo īpaši, izmantojot figūras, līnijas vai rakstu zīmes tā, ka to var precīzi identificēt (pēc analogijas skat. spriedumu, 2002. gada 12. decembrī, *Sieckmann*, C-273/00, EU:C:2002:748, 46. punkts).
- 43 Turklāt, lai īstenotu savu funkciju, grafiskajam attēlojumam Regulas Nr. 207/2009 4. panta izpratnē ir jābūt skaidram, precīzam, pilnīgam, pašpietiekamam, viegli uztveramam, saprotamam, noturīgam un objektīvam (pēc analogijas skat. spriedumu, 2002. gada 12. decembris, *Sieckmann*, C-273/00, EU:C:2002:748, 47.–55. punkts).

- 44 Šāda interpretācija ir nepieciešama Eiropas Savienības preču zīmju reģistrācijas sistēmas labai darbībai. Prasība par grafisko attēlojumu paredzēta tādēļ, lai it īpaši definētu pašu preču zīmi un tādējādi noteiktu, kas tieši ir aizsardzības, ko reģistrētā preču zīme piešķir tās īpašniekam, priekšmets. Preču zīmes reģistrācija publiskajā reģistrā paredzēta tādēļ, lai to padarītu pieejamu kompetentajām iestādēm un sabiedrībai, it īpaši uzņēmējiem. Pirmkārt, kompetentajām iestādēm skaidri un precīzi jāzina preču zīmi veidojošā apzīmējuma iedaba, lai tās varētu pildīt savus pienākumus attiecībā uz reģistrācijas pieteikumu iepriekšēju pārbaudi, kā arī atbilstoša un precīza preču zīmju reģistra publicēšanu un uzturēšanu. Otrkārt, uzņēmējiem jāspēj skaidri un precīzi pārliecināties par to pašreizējo vai potenciālo konkurentu veiktajām reģistrācijām vai iesniegtajiem reģistrācijas pieteikumiem un tādējādi gūt labumu no atbilstošās informācijas par trešo personu tiesībām (pēc analogijas skat. spriedumu, 2004. gada 24. jūnijs, *Heidelberger Bauchemie*, C-49/02, EU:C:2004:384, 26.–30. punkts).
- 45 Šādos apstākļos, lai reģistrētā Eiropas Savienības preču zīme izpildītu savu uzdevumu, apzīmējumam jābūt precīzi, nemainīgi un noturīgi uztveramam, garantējot to, ka minētā preču zīme ir kā izcelsmes norāde (skat. spriedumu, 2004. gada 24. jūnijs, *Heidelberger Bauchemie*, C-49/02, EU:C:2004:384, 31. un 32. punkts).
- 46 Saistībā ar krāsas pašas par sevi preču zīmēm Tiesa ir nospriedusi, ka krāsas paraugs pats par sevi nav grafisks attēlojums Regulas Nr. 207/2009 4. panta nozīmē. Savukārt krāsas vārdisks apraksts, ko veido vārdi, kurus savukārt veido rakstu zīmes, ir tās grafisks attēlojums, ja vien tas atbilst iepriekš 44. un 45. punktā norādītajiem nosacījumiem (pēc analogijas skat. spriedumu, 2003. gada 6. maijs, *Libertel*, C-104/01, EU:C:2003:244, 33.–35. punkts).
- 47 Saistībā ar preču zīmēm, kas sastāv no divu vai vairāku krāsu pašu par sevi kombinācijas, Tiesa ir precizējusi, ka, lai atbilstu iepriekš 44. un 45. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, divu vai vairāku krāsu, kuras ir attēlotas abstrakti un bez kontūras, grafiskajam attēlojumam ir jāietver sistemātisks salikums, kurā attiecīgās krāsas ir saistītas iepriekš noteiktā un nemainīgā veidā. Vienkāršam divu vai vairāku krāsu sastatījumam bez formas un kontūrām vai norādei uz divām vai vairākām krāsām “visās iespējamās formās” nepiemīt precizitātes un nemainīguma īpašības, kas pieprasītas Regulas Nr. 207/2009 4. pantā. Šādi attēlojumi ļautu izveidot daudzas dažādas kombinācijas, kas patērētājam nedod iespēju uztvert un atcerēties kādu īpašu kombināciju, kuru viņš varētu izmantot, lai ar pārliecību veiktu atkārtotu pirkumu, kā arī kompetentajām iestādēm un uzņēmējiem nedod iespēju zināt preču zīmes īpašnieka aizsargāto tiesību apjomu (pēc analogijas skat. spriedumu, 2004. gada 24. jūnijs, *Heidelberger Bauchemie*, C-49/02, EU:C:2004:384, 33.–35. punkts).
- 48 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jāizvērtē, vai apstrīdētajos lēmumos ir pieļautas kļūdas vērtējumā.
- 49 Šajā lietā Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 53. punktā lietā T-101/15 un apstrīdētā lēmuma 52. punktā lietā T-102/15 ir apstiprinājusi Anulēšanas nodaļas lēmumus, ar kuriem apstrīdētās preču zīmes ir atzītas par spēkā neesošām, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 4. pantu un 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu, jo šīs preču zīmes nevar tikt uzskatītas par pietiekami precīzām. Apelācijas padome balstīja savu secinājumu uz kopējo analīzi par katras apstrīdētās preču zīmes grafisko attēlojumu un pievienoto aprakstu. Tā kā papildus divu krāsu norādei aprakstā bija vienīgi norādīta zināma šo krāsu proporcija, Apelācijas padome uzskatīja, ka tas, ka ir vienīgi norādīta šī proporcija, pieļauj divu krāsu salikumu daudzās dažādās kombinācijās un līdz ar to nesasaista krāsas iepriekš noteiktā un nemainīgā veidā, kā tas ir paredzēts Regulas Nr. 207/2009 4. pantā, kā tas ir interpretēts 2004. gada 24. jūnija spriedumā *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384).
- 50 Pirmkārt, prasītāja, kuras prasījumus atbalsta apvienība, kas iestājusies lietā, būtībā apgalvo, ka 2004. gada 24. jūnija sprieduma *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384) interpretācija un piemērošana, kuru Apelācijas padome ir veikusi šajā lietā, ir kļūdaina.

- 51 Konkrēti, prasītāja uzskata, ka 2004. gada 24. jūnija spriedums *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384) ir piemērojams vienīgi attiecībā uz grafisko attēlojumu, kas ietver vienkāršu krāsu “kombināciju”, kas ir patvaļīga un nenoteikta un neattiecas uz krāsu sastatīšanas gadījumu, kas nav vienkārša “kombinācija” šī sprieduma nozīmē. Turklāt šis spriedums būtībā attiecoties uz jautājumu par aizsardzības pieprasīšanu divām krāsām “visās to iespējamajās formās”. Tādējādi 2004. gada 24. jūnija sprieduma *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384) 34. punktā izmantotais vārds “vai” esot jāizvērtē no frāzes “visās iespējamās formās” skatpunkta. No tā izrietot, ka divu krāsu sastatījums – viena otrai līdzās, kuram pievienota pienācīga norāde procentuālā izteiksmē par attiecībām starp tām, nenozīmējot, ka grafiskais attēlojums nav precīzs vai skaidrs, ja vien šiem parametriem nav skaidri pretrunā vienlaicīgi iesniegtais apraksts. Tādēļ abi šie elementi esot jāizvērtē kumulatīvi. Apstrīdētās preču zīmes neveidojot vienkārša krāsu kombinācija, un to reģistrācijas pieteikumā nav pieprasīta aizsardzība “visās iespējamās formās”. Tādēļ šo spriedumu nebūtu jāpiemēro šajā lietā.
- 52 Apvienība, kas iestājusies lietā, uzskata, ka 2004. gada 24. jūnija spriedums *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384) ir piemērojams attiecībā uz divu veidu grafiskiem attēlojumiem: pirmkārt, apzīmējumiem, ko veido divu vai vairāku krāsu, kuras ir norādītas bez formas un kontūras, vienkāršs sastatījums (jāinterpretē kā “vienkārša kombinācija”) un, otrkārt, apzīmējumiem, ko veido divas vai vairākas krāsas, kas ir noteiktas kā tādas, kas attēlotas “visās iespējamās formās”. Tādējādi minētā sprieduma 34. punkts attiecoties uz divām alternatīvām situācijām un apstrīdētās preču zīmes neietilpst nevienā no tām.
- 53 Argumentācija, kuru norāda prasītāja un apvienība, kas iestājusies lietā, saistībā ar 2004. gada 24. jūnija spriedumu *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384) ir jānoraida, jo tā izriet no šī sprieduma kļūdainas interpretācijas.
- 54 2004. gada 24. jūnija sprieduma *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384) 33.–35. punkts, kas atgādināti iepriekš 47. punktā, ir jāaplūko kopā un šī sprieduma 24. un 26.–30. punktā norādīto principu, kas atgādināti iepriekš 41. un 44. punktā, gaismā.
- 55 No šīs aplūkošanas izriet, ka, lai precīzi noteiktu aizsardzības, kas piešķirta ar Eiropas Savienības preču zīmi, ko veido krāsu pašu par sevi kombinācija, priekšmetu, šīm krāsām ir jābūt attēlotām atbilstoši specifiskam salikumam vai shēmai, kurā krāsas ir saistītas iepriekš noteiktā un nemainīgā veidā, un tas tā ir tāpēc, lai novērstu to dažādas un daudzas kombinācijas, kas neļautu patērētājam uztvert un atcerēties konkrētu kombināciju, kā to Tiesa ir precizējusi 2004. gada 24. jūnija sprieduma *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384) 35. punktā.
- 56 Šāds nosacījums atbilst, pirmkārt, nepieciešamībai, lai preču zīme varētu pildīt savu izcelsmes norādes funkciju, būdama uztverama un atpazīstama patērētājiem, kad tā ir izvietota uz precēm, ņemot vērā to, ka parasti krāsas ir tikai lietu īpašība un parasti tiek izmantotas savu pievilcīgo un dekoratīvo īpašību dēļ, nepaužot nekādu nozīmi, otrkārt, tiesiskās noteiktības prasībai tādā ziņā, ka tā ļauj kompetentajām iestādēm, kā arī uzņēmējiem skaidri un precīzi zināt preču zīmi veidojošā apzīmējuma iedabu un trešo personu tiesības, un, treškārt, prasībai nepieļaut to, ka komercpraksē tiek nepamatoti ierobežota krāsu pieejamība, radot monopolus par labu vienam uzņēmumam.
- 57 Tādēļ ir jāizvērtē, vai apstrīdētās preču zīmes pieļauj dažādas divu attiecīgo krāsu kombinācijas 2004. gada 24. jūnija sprieduma *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384) 35. punkta nozīmē.
- 58 Apstrīdēto preču zīmju grafiskais attēlojums ietver divu krāsu – zilās un sudraba – vertikālu sastatījumu 50 % pret 50 % proporcijās. Šim grafiskajam attēlojumam ir pievienots atšķirīgs apraksts katrā no diviem gadījumiem. Aprakstā, kas pievienots pirmajai preču zīmei, par kuru ir runa lietā T-101/15, abas krāsas ir identificētas ar norādi uz starptautiski atzīto krāsu kodu “RAL” un ir precizēts, ka to proporcijas ir aptuveni 50 % pret 50 %. Aprakstā, kas pievienots otrajai preču zīmei,

par kuru ir runa lietā T-102/15, abas krāsas ir identificētas ar norādi uz starptautiski atzīto krāsu kodu “Pantone” un ir precizēts, ka “abas krāsas tiek piemērotas vienādās proporcijās un sastatītas viena otrai līdzās”.

- 59 Taču, pirmkārt, ir jāuzskata, ka Apelācijas padome pamatoti ir konstatējusi, ka apstrīdēto preču zīmju grafiskais attēlojums ietver vienkāršu divu krāsu bez formas vai kontūras sastatījumu, pieļaujot vairākas dažādas abu krāsu kombinācijas.
- 60 Otrkārt, ir jāuzskata, ka Apelācijas padome tāpat pamatoti ir uzskatījusi, ka katras apstrīdētās preču zīmes grafiskajam attēlojumam pievienotie attēli nesniedz papildu precizējumu attiecībā uz sistemātisku salikumu, kurā krāsas ir saistītas iepriekš noteiktā un nemainīgā veidā, nepieļaujot vairākas dažādas šo krāsu kombinācijas, kā tas ir prasīts 2004. gada 24. jūnija spriedumā *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384).
- 61 Šos secinājumus neatspēko prasītājas, kuras prasījumus atbalsta apvienība, kas iestājusies lietā, norādītie dažādie argumenti.
- 62 Pirmkārt, kā neefektīvs ir jānoraida prasītājas un apvienības, kas iestājusies lietā, arguments attiecībā uz vārda “Zusammenstellung” interpretāciju dažādās 2004. gada 24. jūnija sprieduma *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384) 34. punkta valodu versijās, jo vārds “savietošana”, lai gan nenorāda uz jebkādu un patvaļīgu kombināciju, kā to apgalvo prasītāja un apvienība, kas iestājusies lietā, obligāti arī nav sistemātisks salikums 2004. gada 24. jūnija sprieduma *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384) 33. punktā. Lai gan, protams, sastatīšana norāda uz divu vai vairākus krāsu novietošanu blakus, šī novietošana var izpausties vairākos dažādos salikumos. Tādējādi šādi sastatīšanai var būt dažādas formas, radot dažādus attēlus vai shēmas, visās ievērojot “proporcijas aptuveni 50 % pret 50 %” jeb “vienādas proporcijas”.
- 63 Proporciju norāde apstrīdēto preču zīmju aprakstā vienīgi pievieno informāciju, saskaņā ar kuru laukuma aizņemšana ar divām krāsām neatkarīgi no formas, kādā izpaužas sastatīšana, būs tāda, ka katra krāsa aizņems pusi no šī laukuma. No tā izriet, ka ir arī jānoraida 2004. gada 24. jūnija sprieduma *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384) interpretācija, kuru piedāvā prasītāja, kuras prasījumus atbalsta apvienība, kas iestājusies lietā, un saskaņā ar kuru precizējumi saistībā ar proporcijām vai attiecībām starp dažādajām krāsām esot pietiekami, lai izpildītu prasību par sistemātisku salikumu, kā tas ir norādīts minētajā spriedumā.
- 64 Divu krāsu salikums nevar būt iepriekš noteikts un nemainīgs ne tikai dažādu proporciju starp šīm krāsām dēļ, bet arī šī krāsu, kas ir vienādās proporcijās, dažāda izvietojuma telpā dēļ.
- 65 Otrkārt, runājot par apvienības, kas iestājusies lietā, apgalvojumu, saskaņā ar kuru divu krāsu joslu – zilās pa kreisi un sudraba pa labi – vertikāls sastatījums aptuveni identiskās proporcijās ir vienīgais sistemātiskais salikums, kurā krāsas ir saistītas iepriekš noteiktā un nemainīgā veidā, – šis apgalvojums ir jānoraida. Kā ir izklāstīts iepriekš 54.–60. punktā, šajā lietā abu sastatīto krāsu grafiskais attēlojums, kuram pievienota norāde par to attiecīgajām proporcijām procentos, nav pietiekams, lai noteiktu to sistemātisko salikumu. Turklāt ir jākonstatē, ka prasītāja saviem reģistrācijas pieteikumiem, kas iesniegti, pamatojoties uz apstrīdēto preču zīmju izmantošanas rezultātā iegūto atšķirtspēju, ir pievienojusi pierādījumus, kuros tās ir ļoti atšķirīgi attēlotas salīdzinājumā ar abu krāsu vertikālu sastatījumu, kas ir norādīts šajos pieteikumos ietvertajā grafiskajā attēlojumā.
- 66 Tādēļ pati prasītāja uzskata, ka apstrīdētās preču zīmes, kas ir krāsu *per se* preču zīmes un ir abstrakti definētas, sniedz aizsardzību, kas aptver dažādus zilās un sudraba krāsas salikumus, nevis tikai salikumu, kuru veido divas vienādas vertikālas joslas, zila pa kreisi un sudraba pa labi, kā to apgalvo apvienība, kas iestājusies lietā. Tādējādi pati prasītāja atzīst, ka apstrīdētās preču zīmes, kādas tās ir reģistrētas, pieļauj daudzus attēlojumus, kas nav ne iepriekš noteikti, ne nemainīgi.

- 67 Tas tieši ir rezultāts, kuru tiecas novērst 2004. gada 24. jūnija spriedums *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384), jo šis rezultāts nav saderīgs ar iepriekš 41. un 44. punktā atgādinātajiem Regulas Nr. 207/2009 4. panta mērķiem, kuri ir nodrošināt preču zīmes funkciju un iespēju patērētājiem uztvert, atpazīt un atcerēties preču zīmi, kas nozīmē to, ka šī preču zīme vizuāli ir redzama tāda, kāda tā ir reģistrēta.
- 68 Treškārt, ja, kā to apgalvo apvienība, kas iestājusies lietā, lai nodrošinātu Regulas Nr. 207/2009 4. pantā paredzētās precizitātes un nemainīguma īpašības, būtu pietiekami, piemērot noteikumu “tas, ko jūs redzat, ir tas, ko jūs iegūstat”, no tā būtu jāsecina, ka divu vienādu joslu vertikāls sastatījums: zilā pa kreisi un sudraba pa labi, ir vienīgais salikums, kuru aptver aizsardzība, kas piešķirta ar apstrīdēto preču zīmju reģistrāciju. Tomēr, kā tas izriet iepriekš no 65. punkta, tas tā nav.
- 69 Tieši pretēji, tieši šī noteikuma piemērošana ir tā, kas nosaka, ka grafiskais attēlojums, kāds tas ir iesniegts un redzams (“tas, ko jūs redzat”), ir vienīgais, kas saņem aizsardzību, ko piešķir apstrīdētās preču zīmes (“to saņem”). Šajā nozīmē 2004. gada 24. jūnija spriedumā *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384) ir precizētas no šī noteikuma izrietošās praktiskās sekas attiecībā uz krāsas pašas par sevi preču zīmes reģistrācijas nosacījumiem.
- 70 Ceturtkārt, tas, ka šajā lietā Apelācijas padome ir piemērojusi 2004. gada 24. jūnija spriedumu *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384), pretēji tam, ko apgalvo prasītāja un apvienība, kas iestājusies lietā, neizraisa to, ka tiek noliegta šāda veida preču zīmju esamība vai reģistrējamība, pārkāpjot Regulas Nr. 207/2009, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 16. decembra Regulu (ES) 2015/2424, ar ko groza Regulu Nr. 207/2009, Regulu (EK) Nr. 2868/95 un atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 2869/95 par maksām, kas jāmaksā Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (OV 2015, L 341, 21. lpp.), 4. pantu, saskaņā ar kuru Eiropas Savienības preču zīme var tikt izveidota no visiem apzīmējumiem, ko var attēlot grafiski, it īpaši no vārdiem – tostarp personvārdiem – modeļiem, burtiem, cipariem, preču vai to iepakojuma formas, ar nosacījumu, pirmkārt, ka šie apzīmējumi var nošķirt viena uzņēmuma preces un pakalpojumus no citu uzņēmumu precēm un pakalpojumiem, un, otrkārt, ka tā Eiropas Savienības preču zīmju reģistrā ir atveidota tādā veidā, kas ļauj kompetentajām iestādēm un sabiedrībai noteikt skaidru un precīzu to īpašniekiem piešķirtās aizsardzības priekšmetu. Turklāt šī regula ir piemērojama tikai no 2017. gada 1. oktobra.
- 71 Šajā ziņā ir pietiekami, ka preču zīmes īpašnieks iesniedz preču zīmes grafisku attēlojumu, kas precīzi atbilst aizsardzības, kuru tas vēlas iegūt, priekšmetam. Taču tas nedrīkst iesniegt grafisku attēlojumu, pretendējot saņemt plašāku aizsardzību nekā tā, ko piešķir šis attēlojums vai kas tam neatbilst, tieši pretrunā noteikumam “tas, ko jūs redzat, ir tas, ko jūs iegūstat”.
- 72 Piektkārt, prasītāja, pamatojoties uz konsultanta atzinumu, atzīst, ka apzīmējuma apraksta leģitīmais mērķis ir praksē nodrošināt preču zīmes vienvērtīgu attēlojumu, pilnībā pieļaujot iespējamās, taču nenovēršamās “nelielās atšķirības” apzīmējuma komerciālajā attēlojumā. Tomēr šajā lietā ir jākonstatē, ka atšķirības starp apstrīdētajām preču zīmēm, kādas tās ir attēlotas un aprakstītas un kādas tās ir reproducētas, nav nelielas, jo divu vienādu vertikālu joslu, zilās pa kreisi un sudraba pa labi, sastatījums nekādi nav reproducēts uz prasītājas precēm.
- 73 Sestkārt, prasītāja un apvienība, kas iestājusies lietā, uzskata, ka krāsu sistemātiska salikuma, kas ir tādas preču zīmes priekšmets, kuru veido krāsu pašu par sevi kombinācija, apraksta pieprasīšana būtībā nozīmētu neņemt vērā atšķirību starp krāsu pašu par sevi preču zīmēm un grafiskām preču zīmēm.
- 74 Šai kritikai nevar piekrist. Pat ja precīza krāsu salikuma attēlojums vai apraksts tuvina krāsas pašas par sevi preču zīmi grafiskai preču zīmei, aizsardzība, kuru piešķir šīs divas dažādās preču zīmju kategorijas, joprojām ir atšķirīga.

- 75 Turklāt, kā to pamatoti uzsver persona, kas iestājusies lietā, krāsas pašas par sevi preču zīme var tikt izvietota bez kontūrām uz visas preču, uz kurām tā attiecas, virsmas neatkarīgi no to formas vai to iepakojuma; tas tā nav grafisku preču zīmju gadījumā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 28. janvāris, *Enercon/ITSB* (Piecu zaļās krāsas toņu pāreja), T-655/13, nav publicēts, EU:T:2015:49, 16. punkts). Tādēļ uzņēmumam vienmēr būs interese reģistrēt krāsas preču zīmes, ņemot vērā plašāku aizsardzību, kuru sniedz šāda veida preču zīmes, salīdzinājumā ar aizsardzību, kuru piešķir grafiska preču zīme.
- 76 Otrkārt, prasītāja, pirmkārt, apgalvo, ka pienākums sniegt tiešu aprakstu, kā to Apelācijas padome ir formulējusi apstrīdētā lēmuma 50. punktā lietā T-101/15 un apstrīdētā lēmuma 49. punktā lietā T-102/15, neizriet ne no piemērojamā tiesiskā regulējuma, ne no judikatūras, otrkārt, ka judikatūrā nekad nav uzskatīts, ka šī apraksta priekšmetam ir jābūt faktiskajai izmantošanai, kāda būs attiecīgajai preču zīmei, un, treškārt, ka šāda prasība, kas piemērota vienīgi krāsas pašas par sevi preču zīmēm, ietver vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu. Tādējādi Apelācijas padome ir radījusi papildu nosacījumu, kurš nav paredzēts Regulas Nr. 207/2009 4. pantā, vienīgi attiecībā uz krāsas pašas par sevi preču zīmju reģistrāciju.
- 77 Vispirms ir jāprecizē, ka Apelācijas padome apstrīdētajos lēmumos nav apstiprinājusi, ka pastāv pienākums sniegt reģistrācijai pieteiktās preču zīmes tiešu aprakstu. Tā ir vienīgi norādījusi, ka “šajā lietā” ir vajadzīgs tiešs apraksts.
- 78 Saistībā ar jautājumu, vai Apelācijas padome pamatoti varēja uzskatīt, ka šajā lietā ir vajadzīgs apstrīdēto preču zīmju tiešs apraksts, pirmkārt, ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 2868/95 3. noteikuma 3. punktā ir paredzēts, ka reģistrācijas pieteikumā “var iekļaut [preču] zīmes aprakstu”.
- 79 Kā Apelācijas padome to pamatoti ir norādījusi apstrīdēto lēmumu 48. punktā, līdzko apraksts ir ietverts reģistrācijas pieteikumā, tas ir jāizvērtē kopā ar grafisko attēlojumu.
- 80 Turklāt, kā to Apelācijas padome pamatoti ir uzvērusi apstrīdēto lēmumu 43. punktā, no 2003. gada 6. maija sprieduma *Libertel* (C-104/01, EU:C:2003:244) izriet, ka apzīmējuma apraksts var būt nepieciešams, lai izpildītu Regulas nr. 207/2009 4. panta prasības.
- 81 Tas tostarp ir tā, ja sistemātiskais salikums, kurā krāsas ir saistītas iepriekš noteiktā un nemainīgā veidā, neizriet no grafiskā attēlojuma un tādēļ šis attēlojums neļauj skaidri definēt aizsardzības priekšmetu, kā tas ir norādīts iepriekš 59. punktā.
- 82 Līdz ar to Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 50. punktā lietā T-101/15 un apstrīdētā lēmuma 49. punktā lietā T-102/15 pamatoti ir uzskatījusi, ka šajā lietā bija jāiesniedz sistemātiskais salikuma, kurā krāsas ir saistītas iepriekš noteiktā un nemainīgā veidā, apraksts.
- 83 Otrkārt, prasītājas kritika, saskaņā ar kuru Apelācijas padome ir pieprasījusi, lai tiktu sniegts attiecīgās preču zīmes paredzētās faktiskās izmantošanas apraksts, arī ir jānoraida.
- 84 Šajā ziņā, lai gan apstrīdēto lēmumu 48. punktā ir atsauce uz apzīmējuma piešķirtās aizsardzības “apjomu” – jēdzienu, kas parasti tiek aplūkots saistībā ar atbilstošas izmantošanas vērtējumu Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkta vai 15. panta mērķiem, šajā lietā šis termins, kā tas ir izmantots apstrīdētajos lēmumos, ir jāsaprot kā tāds, ar kuru ir norādīts uz Eiropas Savienības preču zīmes piešķirtās aizsardzības “objektu [priekšmetu]”, kā to tiesas sēdē apstiprināja *EUIPO*.
- 85 Prasība, lai preču zīme, kuru veido divu vai vairāku krāsu kombinācija, būtu sistemātisks salikums, kurā krāsas ir saistītas iepriekš noteiktā un nemainīgā veidā, nav līdzvērtīga prasībai definēt reģistrācijai pieteiktās preču zīmes faktisko izmantošanu. Tomēr šādas preču zīmes abstraktais raksturs, kā arī krāsām raksturīgā ierobežotā kapacitāte paust kādu precīzu nozīmi un līdz ar to norādīt preces vai pakalpojumu komerciālo izcelsmi prasa, lai attiecīgās preču zīmes piešķirtās aizsardzības apjoms ir

definēts ar pienācīgu precizitāti. Tādējādi krāsas pašas par sevi preču zīmes atšķiras no citu veidu preču zīmēm, kuras sava rakstura dēļ ir precīzākas un turklāt spēj paust nozīmi. Līdz ar to, ņemot vērā krāsas pašas par sevi preču zīmju raksturīgās īpašības, prasība, lai šādu preču zīmju piešķirtās aizsardzības apjoms ir pienācīgi precīzi definēts, nevar būt vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums.

- 86 Treškārt, saistībā ar apgalvoto vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu ir jāpiebilst, ka krāsas pašas par sevi preču zīmes nav ierobežotas ne laukuma, ne formas ziņā atšķirībā no trīsdimensiju preču zīmēm, ne ar kontūrām atšķirībā no grafiskām preču zīmēm, un tās ir redzamas vizuāli, nevis uztveramas ar skaņu vai rakstu zīmēm kā skaņu vai vārdiskas preču zīmes.
- 87 Krāsu kombinācijas gadījumā vienīgas iespējamais izvietojums laukumā bez kontūrām ir sastatījums atbilstoši dažādiem salikumiem. Tādējādi vienīgie precizējumi, kas var tikt sniegti, ir attiecīgo krāsu specifiskās nianse un proporcijas, kurās tās izpaužas viena attiecībā pret citām. Šāda attēlojuma sekas ir pārāk plašs aizsardzības, kuru piešķir preču zīme, priekšmets, kas slikti sader ar prasību par krāsu pieejamību un kas līdz ar to brīdī, kad iesniedz reģistrācijas pieteikumu, ir jāprecizē attiecībā uz sistemātisko salikumu, kurā krāsas ir saistītas iepriekš noteiktā un nemainīgā veidā.
- 88 Turklāt, kā to Apelācijas padome pamatoti ir norādījusi apstrīdētā lēmuma 51. punktā lietā T-101/15 un apstrīdētā lēmuma 50. punktā lietā T-102/15, no 2002. gada 12. decembra sprieduma *Sieckmann* (C-273/00, EU:C:2002:748) izriet, ka prasība, lai apzīmējums būtu skaidrs, precīzs, pilnīgs, pašpietiekams, viegli uztverams, saprotams un objektīvs, ir individuāli jāizvērtē attiecībā uz katru preču zīmju kategoriju atkarībā no tās būtības un raksturīgajām īpašībām.
- 89 No visa iepriekš izklāstītā izriet, ka Apelācijas padome nav pieļāvusi kļūdas, apstrīdētā lēmuma 48., 49. un 51. punktā lietā T-101/15 un apstrīdētā lēmuma 48. un 50. punktā lietā T-102/15 uzskatot, ka vienīgi norāde uz zilās un sudraba krāsas proporcijām pieļauj šo krāsu salikumu daudzās dažādās kombinācijās, un tāpēc tas nav sistemātisks salikums, kurā šīs krāsas ir saistītas iepriekš noteiktā un nemainīgā veidā, radot ļoti atšķirīgu kopiespaidu un liedzot patērētājiem ar pārliecību atkārtot pirkumu. Tādēļ pamatoti ir secinājusi, ka šajā lietā iesniegtais grafiskais attēlojums, kuram pievienots apraksts, kurā ir vienīgi norādītas abu krāsu proporcijas, nevar tikt uzskatīts par pietiekami precīzu un ka apstrīdētā preču zīme ir reģistrēta, pārkāpjot Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu.
- 90 Turklāt, kā Apelācijas padome pamatoti ir norādījusi apstrīdētā lēmuma 49. punktā lietā T-101/15, šis secinājums ir spēkā attiecībā uz abām apstrīdētajām preču zīmēm. Tas, ka pirmās apstrīdētās preču zīmes aprakstā ir vārds “aptuveni”, vienīgi apstiprina grafiskā attēlojuma, kurš ir identisks abām apstrīdētajām preču zīmēm, neprecīzo raksturu, kas pieļauj abu attiecīgo krāsu dažādus salikumus, jo tam ir pievienots apraksts, kurā nav precizējumu, kas ļautu uzskatīt, ka ir tikai viens salikums, kurā krāsas ir saistītas iepriekš noteiktā un nemainīgā veidā.
- 91 Līdz ar to pirmā pamata pirmā daļa ir jānoraida pilnībā.

Par otro daļu – vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu

- 92 Vispirms ir jāprecizē, ka prasītāja savā prasības pieteikumā nav tieši atsaukusies uz vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, bet to veikusi vienīgi savā replikas rakstā, atsaucoties uz argumentiem, kas izklāstīti konsultanta paziņojumā, kā arī savu apsvērumu par apvienības, kas iestājusies lietā, iestāšanās rakstu punktus, kas veltīti samērīguma principam.
- 93 Tomēr tiešā atsauce uz vienlīdzīgas attieksmes principu, kas ietverta replikas rakstā, būtībā ir vienīgi iebilduma, kas jau tika izvirzīts prasības pieteikumā, formalizēšana.

- 94 Šajā lietā prasītāja tostarp norāda, ka nepieciešamība reģistrācijas pieteikuma brīdī aprakstīt veidu, kādā preču zīme faktiski tiks piemērota attiecībā uz konkrētajām precēm vai pakalpojumiem, pirmkārt, nepastāv saistībā ar tādām citu preču zīmju kategorijām kā trīsdimensiju preču zīmes, skaņu vai vārdiskas preču zīmes. Otrkārt, šī prasība ietver atšķirīgu attieksmi pret apstrīdētajām preču zīmēm, ņemot vērā agrāko *EUIPO* praksi un Vispārējās tiesas judikatūru krāsas pašas par sevi preču zīmju jomā.
- 95 Savienības tiesībās nostiprinātais vienlīdzīgas attieksmes princips nosaka, ka līdzīgās situācijās tiek īstenota tāda pati attieksme. No judikatūras izriet, ka diskriminācija var pastāvēt tikai tad, ja līdzīgās situācijās piemēro atšķirīgus noteikumus vai atšķirīgās situācijās piemēro vienu un to pašu noteikumu (spriedums, 2012. gada 10. maijs, Komisija/Igaunija, C-39/10, EU:C:2012:282, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 96 Pirmkārt, runājot par salīdzinājumu ar citu veidu preču zīmēm, kā tas ir analizēts iepriekš 85.–88. punktā, no preču zīmes, kuru veido krāsu pašu par sevi kombinācija bez kontūrām vai formas, būtības izriet, ka, lai patērētājiem un uzņēmējiem būtu skaidrs un uztverams tās aizsardzības precīzais priekšmets un lai tā tādējādi pildītu savu būtisko izcelsmes norādes funkciju, nepiešķirot nesamērīgas konkurētspējas priekšrocības, tās grafiskajam attēlojumam vai tam pievienotajam aprakstam ir jāatspoguļo precīzas attiecīgo krāsu nianšes, proporcijas, kā arī to salikums telpā. Šis precizitātes līmenis tiek pieprasīts krāsu pašu par sevi preču zīmēm raksturīgā mazāk precīzā rakstura dēļ, kas tās nošķir no citu veidu preču zīmēm. Lidz ar to atšķirīga attieksme ir pamatota, ņemot vērā iepriekš 95. punktā atgādināto judikatūru.
- 97 Otrkārt, runājot par salīdzinājumu ar *EUIPO* agrāko praksi attiecībā uz krāsu pašu par sevi preču zīmēm, pietiek atgādināt, ka lēmumi, kas apelācijas padomēm ir jāpieņem saskaņā ar Regulu Nr. 207/2009 attiecībā uz apzīmējuma kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju, tiek pieņemti, īstenojot saistošo kompetenci, nevis rīcības brīvību. Tāpēc apelācijas padomju lēmumu tiesiskums ir jāvērtē, balstoties tikai uz šo regulu, kā to ir interpretējusi Tiesa, nevis uz apelāciju padomju agrāko lēmumpieņemšanas praksi (spriedums, 2005. gada 15. septembris, *BioID/ITSB*, C-37/03 P, EU:C:2005:547, 47. punkts).
- 98 Protams, ņemot vērā vienlīdzīgas attieksmes un labas pārvaldības principus, *EUIPO*, izvērtējot Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, ir jāņem vērā attiecībā uz līdzīgiem pieteikumiem pieņemtie lēmumi un ar īpašu uzmanību jāapsver, vai ir jālemj tādā pašā veidā vai nav (spriedums, 2011. gada 10. marts, *Agencja Wydawnicza Technopol/ITSB*, C-51/10 P, EU:C:2011:139, 74. punkts).
- 99 Tomēr šiem principiem ir jābūt saskaņotiem ar tiesiskuma ievērošanu. Tādējādi persona, kas lūdz reģistrēt apzīmējumu kā Eiropas Savienības preču zīmi, nevar savās interesēs atsaukties uz iespējamu prettiesisku rīcību par labu citai personai, lai panāktu identisku lēmumu (spriedums, 2011. gada 10. marts, *Agencja Wydawnicza Technopol/ITSB*, C-51/10 P, EU:C:2011:139, 75. un 76. punkts).
- 100 Šajā lietā, pirmkārt, prasītāja balstās uz *EUIPO* rokasgrāmatu, saskaņā ar kuru: “Ja tiek lūgts reģistrēt krāsu pašu par sevi kombināciju, iesniegtajam grafiskajam atveidojumam ir telpiski jāatveido šīs krāsas tā, lai noteiktu pieprasīto tiesību tvērumu (tas, ko jūs redzat, ir tas, ko jūs iegūstat). Grafiskajam attēlojumam skaidri ir jāparāda dažādo krāsu proporcijas un izvietojums un tādā jādēvē sistemātisks salikums, kurā attiecīgās krāsas ir saistītas iepriekš noteiktā un nemainīgā veidā”. Prasītāja no tā secina, ka *EUIPO* praksē ir paredzēts veikt krāsas pašas par sevi preču zīmju reģistrācijas pieteikumu izvērtējumu, pamatojoties uz noteikumu “tas, ko jūs redzat, ir tas, ko jūs iegūstat”.
- 101 Saistībā ar šo šajā lietā vispār nevar izvirzīt nekādu iebildumu par prakses pārkāpumu. No šī sprieduma 69. punkta izriet, ka prasība par sistemātisko salikumu, kāda tā ir raksturota 2004. gada 24. jūnija spriedumā *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384), nekādā ziņā nav pretrunā šim noteikumam. Tieši pretēji, ir jākonstatē, ka šāda prasība tieši izriet no *EUIPO* rokasgrāmatas punkta formulējuma, uz kuru atsaucas prasītāja.

- 102 Otrkārt, prasītāja atsauca uz *EUIPO* praksi, kas īstenota pēc 2004. gada 24. jūnija sprieduma *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384) un no kuras izrietot, ka *EUIPO*, pamatojoties uz noteikumu “tas, ko jūs redzat, ir tas, ko jūs iegūstat”, esot apmierinājis Eiropas Savienības preču zīmju, kas sastāv no krāsu pašu par sevi kombinācijām, kuras ir līdzīgas apstrīdētajām preču zīmēm, reģistrācijas pieteikumus, un norāda uz to, ka šie pieteikumi esot apstiprināti ar atsevišķiem apelācijas padomju lēmumiem.
- 103 Šajā ziņā, kā tas ir atgādināts iepriekš 99. punktā, prasītāja savās interesēs nevar atsaukties uz citas personas interesēs pieļautu prettiesiskumu (šajā nozīmē arī skat. spriedumu, 2017. gada 22. marts, *Intercontinental Exchange Holdings/EUIPO* (“BRENT INDEX”), T-430/16, nav publicēts, EU:T:2017:198, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 104 Treškārt, prasītāja apgalvo, ka Vispārējā tiesa nekad nav nospriedusi, ka reģistrācijas pieteikumā ir jānorāda precīzs krāsu, kādas tās tiks izmantotas uz precēm, izkārtojums. Tā tostarp atsauca uz spriedumiem, 2009. gada 28. oktobris, *BCS/ITSB – Deere* (Zaļās un dzeltenās krāsas kombinācija) (T-137/08, EU:T:2009:417), 2010. gada 12. novembris, *Deutsche Bahn/ITSB* (Pelēkās un sarkanās krāsas horizontāla kombinācija) (T-404/09, nav publicēts, EU:T:2010:466), 2010. gada 12. novembris, *Deutsche Bahn/ITSB* (Pelēkās un sarkanās krāsas horizontāla kombinācija) (T-405/09, nav publicēts, EU:T:2010:467), un 2015. gada 28. janvāris, Piecu zaļās krāsas toņu pāreja (T-655/13, nav publicēts EU:T:2015:49).
- 105 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka norādītie spriedumi neattiecas uz Regulas Nr. 207/2009 4. panta un 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu pārkāpumu, līdz ar to Vispārējai tiesai nebija jālemj attiecībā uz prasībām par attiecīgo apzīmējumu skaidrību un precizitāti.
- 106 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, pirmā pamata otrā daļa ir jānoraida.

Par trešo daļu – samērīguma principa pārkāpumu

- 107 Saistībā ar šo pirmā pamata daļu ir jānorāda, ka prasītāja savā prasības pieteikumā arī nav tieši norādījusi samērīguma principa pārkāpumu, bet uz to pirmoreiz ir atsaukusies savā replikas rakstā. Šajā ziņā, pretēji tam, ko apgalvo *EUIPO*, šī pirmā pamata daļā ir jāatzīst par pieņemamu. Saistībā ar iebildumu, kas pirmoreiz iesniegts replikas stadijā, ir jāatgādina, ka no Vispārējās tiesas Reglamenta 76. panta d) punkta un 84. panta 1. punkta kopīgajiem noteikumiem izriet, ka prasības pieteikumā ir jānorāda strīda priekšmets un jāietver izvirzīto pamatu kopsavilkums un ka tiesvedības laikā nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad tie ir saistīti ar tādiem tiesiskiem vai faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā. Tomēr pamats, kas tieši vai netieši papildina iepriekš pieteikumā par lietas ierosināšanu izvirzītu pamatu un ir ar to cieši saistīts, ir jāatzīst par pieņemamu. Analogisks risinājums ir jāpiemēro iebildumam, kas izvirzīts kāda pamata atbalstam (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2002. gada 21. marts, *Joyson/Komisija*, T-231/99, EU:T:2002:84, 156. punkts).
- 108 Šajā lietā iebildums par nesamērīgo rezultātu, ko radījis tas, kā *EUIPO* ir piemērojis 2004. gada 24. jūnija spriedumu *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384) saistībā ar krāsas pašas par sevi grafiskā attēlojuma saderīgumu ar Regulas Nr. 207/2009 4. pantu, netieši izriet, pirmkārt, no prasītājas apgalvojumiem par tiešā apraksta, kas pievienots apstrīdētajām preču zīmēm, neobligāto raksturu un, otrkārt, no tiesiskas prasības šajā ziņā neesamības, kas jau ir izklāstīts prasības pieteikuma stadijā.
- 109 No tā izriet, ka pamats saistībā ar samērīgumu principu, kuru apvienība, kas iestājusies lietā, ir norādījusi savā iestāšanās rakstā, arī ir jāuzskata par pieņemamu saskaņā ar Reglamenta 142. panta 1. punktu.

- 110 Runājot par šī pamata pamatotību, pirmkārt, ir jāprecizē, ka, ciktāl ar to tiek kritizēta atšķirīga attieksme pret krāsas pašas par sevi preču zīmēm salīdzinājumā ar citu preču zīmju kategorijām, argumenti, kurus prasītāja ir sniegusi šajā ziņā, īstenībā attiecas uz vienlīdzīgas attieksmes principu un līdz ar to ir jānoraida, kā tas izriet no šī sprieduma 94.–106. punkta.
- 111 Otrkārt, saistībā ar kritiku, saskaņā ar kuru 2004. gada 24. jūnija sprieduma *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384) interpretācijai, kuru sniegusi Apelācijas padome, raksturīga pārlietu strikta tādu nosacījumu piemērošana, kas attiecināmi uz krāsas pašas par sevi preču zīmju grafisko attēlojumu, ņemot vērā šo nosacījumu mērķus un nepamatoti augsto prasības līmeni, ir jāatgādina, ka atbilstoši samērīguma principam Savienības iestāžu aktiem ir jābūt piemērotiem ar attiecīgo tiesisko regulējumu sasniedzamo leģitīmo mērķu īstenošanai un tie nedrīkst pārsniegt šo mērķu sasniegšanai vajadzīgo, ņemot vērā to, ka, ja ir iespēja izvēlēties no vairākiem atbilstošiem pasākumiem, ir jāizvēlas vismazāk apgrūtinājošais un radītajām neērtībām ir jābūt samērīgām salīdzinājumā ar sasniedzamajiem mērķiem (spriedumi, 2001. gada 12. jūlijs, *Jippes* u.c., C-189/01, EU:C:2001:420, 81. punkts, un 2013. gada 22. janvāris, *Sky Österreich*, C-283/11, EU:C:2013:28, 50. punkts).
- 112 Pirmkārt, kā tas ir norādīts iepriekš 41., 43. un 44. punktā, Regulas Nr. 207/2009 4. panta galvenie mērķi tostarp ir nodrošināt Eiropas Savienības preču zīmes izcelsmes norādes funkciju, kas paredz to, ka šī preču zīme ir precīzi, nemainīgi un noturīgi uztverama, garantēt tiesisko noteiktību, kas paredz Eiropas Savienības preču zīmes piešķirtās aizsardzības precīza priekšmeta definēšanu tās īpašniekam, kompetentajām iestādēm un citiem uzņēmējiem, un aizsargāt vispārējās intereses, lai nepamatoti netiktu ierobežota krāsu pieejamība un tiktu nodrošināts, ka Eiropas Savienības preču zīmju tiesības netiek apietas, lai iegūtu nepamatotu konkurētspējas priekšrocību.
- 113 Otrkārt, izklāstot skaidrības un precizitātes prasības, kas noteiktas preču zīmei, kuru veido krāsu pašu par sevi kombinācija, lai novērstu daudzas dažādas kombinācijas, Tiesa ir izsvērusi šīs prasības samērīgo raksturu, ņemot vērā šīs tiesību normas mērķus.
- 114 Treškārt, šīs prasības samērīgais raksturs saistībā ar preču zīmēm, kuras veido krāsu pašu par sevi kombinācijas, tieši izriet no šo preču zīmju būtības, kā tā ir analizēta iepriekš 84.–86. punktā. Lai precizētu šādas preču zīmes piešķirtās aizsardzības precīzu priekšmetu, ir nepieciešams, lai reģistrācijas pieteikuma stadijā tās attēlojums būtu objektīvs un atveidotu salikumu tādā formā, kādā patērētājs to uztvers un atcerēsies.
- 115 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, ir jāsecina, ka šajā lietā nosacījumu, kas paredzēti 2004. gada 24. jūnija spriedumā *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384), piemērošana nav nesamērīga, ņemot vērā šo nosacījumu mērķus.
- 116 Turklāt, ja *EUIPO* piekristu aizsargāt divu vai vairāku krāsu kombināciju, *de facto* atļaujot vairākas dažādas kombinācijas, ar šādu pieeju tiktu piešķirta aizsardzība, kas būtu nesamērīga, ņemot vērā preču zīmju tiesību mērķi, kas ir patērētāju interesēs garantēt preču izcelsmes norādes funkciju komercdarbībā.
- 117 Ceturtkārt, apvienība, kas iestājusies lietā, apgalvo, ka samērīguma principa pārkāpums ir vēl jo lielāks tāpēc, ka jaunajā Regulā 2015/2424 nav ietverta prasība sniegt grafisku attēlojumu, iekļaujot 4. panta b) punktu Regulā Nr. 207/2009 (tagad – Regulas 2017/1001 4. panta b) punkts), kurā šobrīd ir paredzēts vienīgi tas, lai apzīmējums tiktu “atveidot[s] tādā veidā, kas ļauj kompetentajām iestādēm un sabiedrībai noteikt skaidru un precīzu to īpašniekam piešķirtās aizsardzības priekšmetu”.
- 118 Šajā ziņā, lai gan Regulas Nr. 207/2009, kas ir grozīta ar Regulu 2015/2424, 4. panta b) punkts nav piemērojams šajā lietā, pietiek konstatēt, ka šāds arguments ir balstīts uz šīs tiesību normas kļūdainu interpretāciju. Regulas Nr. 207/2009 4. panta jaunais teksts, kas drīzāk ir vērst uz tiesiskās noteiktības nostiprināšanu, ir stingrāks nekā agrākais teksts, ciktāl tā korpusā ir tieši ietverti mērķi, kas definēti

2002. gada 12. decembra spriedumā *Sieckmann* (C-273/00, EU:C:2002:748) un 2004. gada 24. jūnija spriedumā *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384), un līdz ar to ir pilnībā saderīgs ar šo judikatūru, kā arī ar tā piemērošanu, kuru Apelācijas padome ir veikusi apstrīdētajos lēmumos.

- 119 Turklāt, pretēji prasītājas apgalvotajam un līdzīgi kā to apgalvo persona, kas iestājusies lietā, ir jānorāda, ka nav ne iespējami, ne nesamērīgi pieprasīt, lai reģistrācijas pieteikums attiecībā uz preču zīmi, kuru veido krāsu pašu par sevi kombinācija, tiek attēlots grafiski vai tam ir pievienots apraksts, kurā ietverts sistemātisks krāsu salikums laukumā, lai skaidri un precīzi ļautu saprast ar minētās preču zīmes piešķirtās aizsardzības priekšmetu.
- 120 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, pirmā pamata trešā daļa attiecībā uz samērīguma principa pārkāpumu ir jānoraida kā nepamatota un līdz ar to pirmais pamats ir jānoraida kopumā kā nepamatots.

Par otro pamatu – tiesiskās paļāvības aizsardzības principa pārkāpumu

- 121 Saistībā ar šo pamatu prasītāja, kuru atbalsta apvienība, kas iestājusies lietā, pārmet Apelācijas padomei, ka tā, pirmkārt, ir secinājusi, ka tas, ka apstrīdēto preču zīmju reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas laikā pārbaudītājs ir akceptējis, pat ieteicis apraksta formulējumu, nevar pamatot tiesiskā paļāvību un, otrkārt, ka *EUIPO* pastāvīgā prakse vai nu nepastāv, vai nav līdzvērtīga informācijai, kas var pamatot tiesisko paļāvību.
- 122 Visbeidzot prasītāja uzskata, ka *EUIPO*, reģistrējot apstrīdētās preču zīmes saistībā ar to izmantošanas rezultātā iegūto atšķirtspēju, netieši ir nospriedis par šo preču zīmju atbilstību Regulas Nr. 207/2009 4. pantam.
- 123 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šos argumentus.
- 124 Saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu Eiropas Savienības preču zīmi paziņo par spēkā neesošu, ja *EUIPO* iesniegts attiecīgs iesniegums vai, pamatojoties uz pretraspību lietas izskatīšanas procesā par pārkāpumu, ja Eiropas Savienības preču zīme reģistrēta pretrunā šīs regulas 7. panta noteikumiem.
- 125 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru iespēja atsaukties uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principu ir ikvienai privātpersonai, kurai iestāde ir radījusi pamatotas cerības, sniedzot tai precīzas garantijas. Šādas garantijas, lai arī kāda būtu to paziņošanas forma, veido precīza, beznosacījumu un saskaņota informācija, kas izriet no pilnvarotiem un ticamiem avotiem (skat. spriedumu, 2006. gada 5. aprīlis, *Kachakil Amar*/ITSB (Gareniska līnija, kas noslēdzas ar trijstūri), T-388/04, nav publicēts, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 126 Tomēr šīm garantijām ir jāatbilst piemērojamajām tiesību normām un noteikumiem, solījumi, kuros nav ņemtas vērā šīs piemērojamās Savienības tiesību normas, nevar radīt ieinteresētajai personai tiesisko paļāvību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 27. jūnijs, *Interkobo*/ITSB – *XXXLutz Marken* (“my baby”), T-523/10, EU:T:2012:326, 83. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 127 Turklāt no pastāvīgās judikatūras izriet, ka, lai atsauktos uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principu, prasītājam ir jāspēj parādīt paļāvību, kas pamatota ar precīzām garantijām, kuras sniegusi administrācija un kuras var izraisīt pieļaujamu tādas personas maldību, kas rikojas labā ticībā un ar visu rūpību, kāda tiek prasīta no vidusmērā informēta uzņēmēja (skat. spriedumu, 2011. gada 9. septembris, *dm-drogerie markt*/ITSB – *Distribuciones Mylar* (“dm”), T-36/09, EU:T:2011:449, 114. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 128 Šajā lietā apstrīdēto lēmumu 29. punktā, pirmkārt, Apelācijas padome uzskatīja, ka prasītāja nevarēja pamatoties uz tiesiskās palāvības aizsardzības principu, jo reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas laikā pārbaudītāja sniegtie ieteikumi par aprakstu nav precīza, beznosacījuma un saskaņota informācija, kas varētu radīt tai pamatotas cerības par apstrīdēto preču zīmju spēkā esamību.
- 129 Saistībā ar pirmo apstrīdēto preču zīmi no lietas materiāliem izriet, ka telefona sarunu laikā, kuras notikušas laikposmā no 2004. gada 11. augusta līdz 3. septembrim, pārbaudītājs ir lūdzis prasītājas pārstāvim precizēt reģistrācijas pieteikumu, ņemot vērā reģistrācijas nosacījumus, kas izklāstīti 2004. gada 24. jūnija spriedumā *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384), un, konkrēti, pievienot informāciju saistībā ar abu attiecīgo krāsu proporcijām un veidu, kādā šīs krāsas tiks attēlotas. Pēc šī pārbaudītāja lūguma prasītāja 2004. gada 11. oktobrī iesniedza iepriekš 3. punktā norādīto aprakstu, un pirmā preču zīme tika reģistrēta 2005. gada 25. jūlijā.
- 130 Saistībā ar otro apstrīdēto preču zīmi, kā tas ir atgādināts iepriekš 11.–13. punktā, pēc pārbaudītāja paziņojuma par neatbilstību formas nosacījumiem, kurā tika lūgts precizēt proporcijas, kādās katra attiecīgā krāsa tiks piemērota uz precēm un veidu, kādā šīs krāsas tiks attēlotas, prasītāja iesniedza aprakstu, kurā norādīts, ka “krāsas tiks piemērotas vienādās proporcijās un sastatītas viena otrai līdzās”. 2011. gada 8. martā tika reģistrēta otrā apstrīdētā preču zīme.
- 131 *EUIPO* šos faktiskos apstākļus neapstrīd.
- 132 Šajā ziņā ir jāprecizē, kā *EUIPO* to apstiprināja tiesas sēdē, ka abos gadījumos pārbaudītājs ir vienīgi lūdzis prasītāju precizēt iesniegto aprakstu, sniedzot norādi par attiecīgo krāsu proporcijām un veidu, kādā tās tiks attēlotas. Prasītājas iesniegtie precizējumi pēc tam tika akceptēti. Tomēr tas nenozīmē, ka abos gadījumos pārbaudītājs ir sniedzis precīzas, beznosacījuma un saskaņotas garantijas, saskaņā ar kurām šie apraksti atbilst Regulas Nr. 207/2009 4. pantā paredzētajām tiesiskajām prasībām.
- 133 Pirmkārt, lai gan pārbaudītājs divreiz bija akceptējis divus aprakstus, kas neatbilst 2004. gada 24. jūnija spriedumā *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384) izklāstītajām prasībām, šie apstākļi nevar liegt to, ka apstrīdētās preču zīmes tiek atzītas par spēkā neesošām, ja tās ir tikušas reģistrētas, pārkāpjot Regulas Nr. 207/2009 7. pantā paredzētos absolūtos atteikuma pamatus.
- 134 Otrkārt, pat pieņemot, ka pārbaudītāja sniegtā informācija var tikt uzskatīta par precīzām un beznosacījuma garantijām, no iepriekš 126. punktā atgādinātās judikatūras izriet, ka, ja šādas garantijas nebija atbilstošas piemērojamajām tiesību normām, tās nevarēja būt par pamatu tiesiskajai palāvēi.
- 135 Treškārt, Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācija, vai tai ir vai nav sekojušas pārrunas saistībā ar elementiem, kas jāiesniedz, lai nodrošinātu to, ka reģistrācijas pieteikums ir pareizs un pilnīgs, nevar pasargāt šīs preču zīmes īpašnieku no riska, ka šī preču zīme tiek atzīta par spēkā neesošu saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punktu. No iepriekš 126. punktā izklāstītās judikatūras izriet, ka tiesiskās noteiktības prasība, kas ir vispārējo interešu mērķis, kurš tiek īstenots ar šo tiesību normu, ir obligāti balstīta uz iespējamo tiesisko palāvību un privāta rakstura interesēm, uz kurām Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieks eventuāli var atsaukties.
- 136 Turklāt Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkts tieši ietver to, ka tiek atļauts izlabot iespējamās kļūdas, kuras reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas laikā pieļāvis pārbaudītājs, neatkarīgi no tā, vai pirms šīs kļūdas notikušas pārrunas ar preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēju, jo abos gadījumos tika veikta šķietami pareiza reģistrācija, neizslēdzot to, ka tā var tikt atcelta absolūta spēkā neesamības pamata dēļ, kā tas izriet no šī panta formulējuma.
- 137 Otrkārt, Apelācijas padome ir uzskatījusi, ka prasītāja nevarēja balstīt nekādu tiesisko palāvību uz agrāko *EUIPO* lēmumpieņemšanas praksi.

- 138 Šajā ziņā, kā tas ir atgādināts iepriekš 98. un 99. punktā, *EUIPO* ir jāīsteno sava kompetence saskaņā ar Savienības tiesību vispārējiem principiem. Lai gan, ņemot vērā vienlīdzīgas attieksmes un labas pārvaldības principus, *EUIPO* ir jāņem vērā attiecībā uz līdzīgiem pieteikumiem jau pieņemtie lēmumi un jāpievērš īpaša uzmanība tam, vai konkrētais gadījums būtu jāizlemj tādā pašā veidā, šo principu piemērošanai tomēr ir jābūt saskaņotai ar tiesiskuma principa ievērošanu. Tādējādi persona, kas lūdz reģistrēt apzīmējumu kā preču zīmi, savās interesēs nevar atsaukties uz citas personas interesēs pieļautu prettiesisku rīcību, lai panāktu identisku lēmumu. Turklāt tiesiskās noteiktības un, precīzāk, labas pārvaldības apsvērumu dēļ jebkura reģistrācijas pieteikuma izvērtējumam ir jābūt striktam un pilnīgam, lai Eiropas Savienības preču zīmes netiktu neatbilstoši reģistrētas. Tādējādi šis izvērtējums ir jāveic katrā konkrētajā gadījumā. Proti, apzīmējuma kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācija ir atkarīga no specifiskiem kritērijiem, kas piemērojami izskatāmās lietas faktiskajos apstākļos un paredzēti, lai pārbaudītu, vai uz attiecīgo apzīmējumu neattiecas atteikuma pamats (skat. spriedumu, 2014. gada 12. decembris, *Comptoir d'Épicure/ITSB – A-Rosa Akademie* (“da rosa”), T-405/13, nav publicēts, EU:T:2014:1072, 63. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 139 No tā izriet, ka Apelācijas padome pamatoti ir secinājusi, ka prasītāja nevar lietderīgi atsaukties uz agrākajiem *EUIPO* lēmumiem, lai pamatotu apgalvoto tiesiskās paļāvības aizsardzības principa pārkāpumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 12. decembris, *da rosa*, T-405/13, nav publicēts, EU:T:2014:1072, 64. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 140 Turklāt Apelācijas padome, nepieļaujot kļūdu, apstrīdēto lēmumu 29. punktā ir atgādinājusi, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru vienkārša prakse, lai cik ierasta tā arī nebūtu, nav līdzvērtīga precīzai, beznosacījuma un saskaņotai informācijai iepriekš 125. punktā atgādinātās judikatūras izpratnē (skat. spriedumu, 2009. gada 25. marts, *Anheuser-Busch/ITSB – Budějovický Budvar* (“BUDWEISER”), T-191/07, EU:T:2009:83, 49. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 141 Turklāt, kā to apstrīdēto lēmuma 30.–33. punktā pamatoti norāda Apelācijas padome, prasītāja nevar pamatoties uz agrākajiem *EUIPO* vai apelācijas padomju lēmumiem vai arī uz Savienības tiesas spriedumiem, kas attiecas uz tādām Eiropas Savienības preču zīmēm, kuras veido krāsu pašu par sevi kombinācijas un kuras ir līdzīgas apstrīdētajām preču zīmēm, balstoties vienīgi uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, lai apgalvotu, ka pastāv prakse saistībā ar šādu preču zīmju reģistrējamību minētās regulas 4. panta nozīmē.
- 142 No tā, ka pārbaudītājs, Apelācijas padome vai Savienības tiesa ir spriedušas tikai par šo preču zīmju atšķirtspējas neesamību, nevar tikt izsecināts, ka tās ir tikušas uzskatītas par atbilstošām Regulas Nr. 207/2009 4. pantam. Līdz ar to šie lēmumi nevar tikt uzskatīti par praksi, saskaņā ar kuru *EUIPO* vai Savienības tiesa akceptē tādu Eiropas Savienības preču zīmju kā šāda veida preču zīmes reģistrācijas pieteikumus. Tāpat ir jānorāda prasītājas arguments, saskaņā ar kuru *EUIPO*, reģistrējot apstrīdētās preču zīmes to izmantošanas rezultātā iegūtās atšķirtspējas dēļ, netieši ir nospriedis par šo preču zīmju atbilstību Regulas Nr. 207/2009 4. pantam.
- 143 Treškārt, ciktāl apvienība, kas iestājusies lietā, pamatojas uz *EUIPO* pamatnostādņēm, ir jau ticis nospriests, ka nekas neļauj uzskatīt, ka tās ir pārākas pār šajā jomā piemērojamo Savienības tiesisko regulējumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 25. marts, *BUDWEISER*, T-191/07, EU:T:2009:83, 48. punkts).
- 144 No visa iepriekš izklāstītā izriet, ka Apelācijas padome pamatoti ir secinājusi, ka prasītāja nevarēja atsaukties uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principu.
- 145 Tātad otrais pamats ir jānorāda. Līdz ar to, neņemot par prasītājas prasījumu otro daļu, prasība ir jānorāda pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- ¹⁴⁶ Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar *EUIPO* un personas, kas iestājusies lietā, prasījumiem.
- ¹⁴⁷ Saskaņā ar Reglamenta 138. panta 3. punktu Vispārējā tiesa var nolemt, ka personai, kas iestājusies lietā un kas nav šā panta 1. un 2. punktā minētā persona, savi tiesāšanās izdevumi ir jāsedz pašai. Šajā lietā apvienība, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nospiež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) ***Red Bull GmbH* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (*EUIPO*) un *Optimum Mark sp. z o.o.* radušos tiesāšanās izdevumus;**
- 3) ***Marques* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Prek

Buttigieg

Berke

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2017. gada 30. novembrī.

[Paraksti]

i — Teksta 16. punktā pēc sākotnējās elektroniskās publikācijas ir veikti valodnieciski labojumi.